

[Alfred Jensen.]

der udgjorde boligbehovet i 1945, stadigvæk er tilstede, og så skal man ikke sige, at vi har vundet ind på bolignøden i den periode, der er gået. Hvad så fremtiden vil bringe, er noget andet, men hidtil har vi ikke klaret det, og derfor må man tage fat på en anden måde.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg er helt enig med ham i, at der findes murere som er indstillet på reparationsarbejder og på vedligeholdelse. Det er fuldkommen rigtigt, men det er ikke det, der er tale om. De eksempler, jeg nævnte — og det gjorde jeg udtrykkelig opmærksom på —, var større tilbygninger, sådan at de gamle spjældskrabere ikke kunne klare det. Man må skaffe arbejdskraft, som er i stand til at arbejde på det nye byggeri. Det er det, der er tale om her.

Jeg synes, at ministeren i stedet for at forklare mig en så enkel ting skulle overveje, at man også i skattelovgivningen drog omsorg for, at arbejdskraften blev anvendt til boligbyggeri. Det kan man gøre ved at forhindre, at virksomhederne bruger pengene til slige formål fremfor at betale skat af dem.

Formanden: Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen har ordet for en kort bemærkning. Jeg henstiller endnu en gang, at man ikke gør unødige bemærkninger.

Kjeldgaard Iversen: Det ærede medlem hr. Thestrup spurgte mig, om jeg mente, vi kunne undvære boligstøttelovgivningen. Jeg tror ærlig talt, at vi havde været bedre stillet, hvis vi ikke havde haft den, men nu har vi fået den, og derfor giver det visse vanskeligheder at komme af med den. Vi kan blive enige om, at der må en afvikling til nu i stedet for en yderligere udvikling. Jeg spurgte derfor også det ærede medlem, hvorledes han havde tænkt sig at komme uden om denne boligpolitik. Jeg fik ikke noget svar, men det er måske, fordi ministeren mener, at det ikke bliver aktuelt for ham. Men det kan være, at det ærede medlem hr. Thestrup kan give en anvisning på, hvorledes man kommer til en afvikling.

Thestrup: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at så længe der som følge af statstilskud til huslejen ikke er balance mellem indtægtsniveauet og hus-

lejen, tror jeg vi kan bygge og bygge uden at nå til dækning.

Jeg vil dernæst sige til det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, at det kommer vi netop til at drøfte, når — og hvis — vi mødes til efteråret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ingvard Dahl: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tidligere er nedsat angående forslag til lov om ændringer i byggestøttelovgivningen (vedrørende hovedstadsområdet).

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Ærste behandling af forslag til beslutning af folketinget (angående tilskud til lejen i det nyere byggeri) [af Alfred Jensen m. fl.].

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 3211).

Sagen sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Huslejen er i de senere år steget ganske enormt i det nye byggeri. Den er steget så stærkt, at det har givet anledning til diskussion i alle kredse i vort land. Og det er ikke så underligt, for prisen på de nye lejligheder er kommet så højt op, at mange døjer med at skaffe pengene til huslejen. I det sociale byggeri kostede en lejlighed på ca. 70 m² i 1952 omkring 1 800 kr., i det private og understøttede boligbyggeri omkring 2 000 kr., medens den i byggeri uden statsstøtte ville komme op på 2 500—3 000 kr. Selvom man nu holder sig til den laveste leje — og det er der faktisk ingen grund til, eftersom mange må flytte ind i det meget dyre byggeri —, viser det sig, at de i de lejligheder i det nye boligbyggeri, de må flytte ind i, må betale en pris for deres bolig, der langt overstiger det beløb, som er fastsat i pristalsfamiliens budget. Man må regne med en husleje på 927 kr., men i